

Gellén-Miklós Gábor

MI LEGYEN VELEM?

Székem billen. Súlypontom
így átkerül jobb oldalról a bal oldalra,
a tárgyakat is úgy látom, mintha összevarrva,
s új helyzetemben a vázát sem vázának mondom.

A szoba felfüggesztve egy távoli ponton,
minden fényirány, célirány e pont felé rohan,
jönnek is a követelődző kérdőmondatok sokan,
elkerülni az örvénylő vízfolyót, ez most a legnagyobb gondom.

Megtalálni azt a kellő erőt,
mely ha jól arcon talál, beállna a remélt súlyegyen,
és feltápáskodhatnék a padlóról valahára.

Tapogathatnám fejem búbján a benőtt
lágycat, s dönthetnék: leülök-e még, vagy mi legyen velem?
A törött széket nézem, mint aki e romban ismer magára.

Jávor Benedek

THÉBÁBAN HAVAZIK

Ha, mint mondva vagyon, halálunk tudata hajt minket a bensőnkben lakozó teljesség felé, úgy mindazok, akik elszakítottak a saját halálukkal való együttélés gondolatától, életük során mind távolabb kerülnek ettől a tökéletességtől, és mennél távolabb, annál közelebb az őket elszakító szavaiból előködlő csillámfényű, vásárolt boldogsághoz; ennél fogva mennél inkább boldogítottatott vagyok, annál távolabb lévén a teljesség valódi boldogságától, létem mindinkább törmelékké porlik.

Tél volt, a várost reggel óta beborító havazás tompa fehérségében, lyukas talpú cipőben, fagyott lábbal álltam egy téren, amikor kérdeztek tőlem valamit. Nem nagyon figyeltem, mert fél szemmel a tér havában tipegő galambokat lestem, és arra gondoltam: Ehnaton vagyok. Köröttem sürgő, maroktelefonos Amon-papok hada, és szemben, a Váci utca sarkán, a villogó Exchange felirat mögött kezdődik a Holtak Városa. Na jó, mondtam erre én, de akkor Thébában miért havazik? Az illető, aki kérdezett,